

Taylor
Jenkins Reid

Scandalul din Malibu

Traducere din limba engleză de

MARIA ADAM

NINA RIVA S-A TREZIT FĂRĂ SĂ DESCHIDĂ OCHII MĂCAR.

Starea de veghe a cuprins-o treptat, ca și cum i-ar fi vestit dimineața cu blândețe. A rămas în pat, visând că e cu placa de surf sub piept, în valuri, înainte de a începe să-și amintească realitatea – faptul că sute de oameni aveau să îi invadeze casa peste doar 12 ore. În timp ce se trezea de-a binelea, și-a dat seama din nou că toți cei care aveau să vină în seara aceea știau grozăvia ce i se întâmplase.

Deplângea întreaga situație fără să privească prin perdeaua propriilor gene.

Dacă asculta cu atenție, Nina auzea oceanul lovindu-se sub stâncă – doar vag.

Visase întotdeauna să-și cumpere o casă precum cea în care crescuse împreună cu frații ei pe Old Malibu Road. Un bungalow modest, pe plajă, lângă PCH, construit pe piloni și înălțându-se deasupra oceanului. Își amintea cu drag de picăturile de apă de pe ferestre, de lemnul pe jumătate putrezit și metalul ruginit care-i susțineau podeaua de sub picioare. Voia să stea pe terasă și să privească în jos spre maree, să audă valurile spărgându-se cu zgomot sub ea.

Brandon însă dorise să locuiască pe faleză.

Așa că achiziționase pentru ei o vilă din beton și sticlă, săpată în promontoriul Point Dume, cu 15 metri deasupra coastei, un coborâș abrupt printre stânci și cu trepte până unde se spărgeau valurile.

Nina asculta cât mai atentă ca să audă sunetul apei și nu deschidea ochii. De ce i-ar fi deschis? Nu era nimic de văzut.

Brandon nu era lângă ea în pat. Brandon nu era acasă. Brandon nu era nici măcar în Malibu. Era la Hotelul Beverly Hills, cel cu stucatura roz și palmierii verzi. Cel mai probabil, la ora asta matinală, o strângea în brațe pe Carrie Soto în somn. Când se trezea, probabil avea să-i dea părul la o parte cu laba aia mare a lui și să o sărute pe gât. Probabil că după aceea aveau să-și facă amândoi bagajele pentru U.S. Open.

Îh!

Nina nu o ura pe Carrie Soto că-i furase soțul, pentru că soții nu se pot fura. Carrie Soto nu era o hoată; Brandon Randall era un trădător.

El era singurul motiv pentru care Nina Riva era pe coperta numărului 22 al revistei *Now This*, sub titlul LOVITURĂ CUMPLITĂ PENTRU NINA: CUM A FOST LĂSATĂ ÎN URMĂ JUMĂTATEA CUPLULUI DE AUR AL AMERICII.

Era un articol întreg dedicat faptului că soțul ei, jucătorul profesionist de tenis, o părăsise public pentru amanta lui, și ea jucătoare profesionistă de tenis.

Imaginea de pe copertă era destul de frumoasă. Folosiseră una dintre fotografiile ei de la ședința foto pentru costume de baie făcută în Maldive cu câteva luni în urmă. Purta un bikini fucsia ridicat pe talie. Ochii ei căprui și sprâncelele groase era încadrate de părul lung, castaniu, decolorat

de soare, părând puțin ud, cu bucle largi. Desigur, mai erau și celebrele ei buze. Buza de jos umflată și buza de sus mai subțire – buzele Riva, după cum fuseseră poreclite când deveniseră renumite datorită tatălui ei, Mick.

În fotografia originală, Nina ținea în mână o placă de surf, placa ei cu alb și galben de la Town & Country, de 1,80 metri. Pe copertă, editaseră placa. Dar era deja obișnuită cu asta.

În interiorul revistei era o fotografie cu Nina în parcarearea unui magazin Ralphs cu trei săptămâni înainte. Nina purta un bikini alb, cu o rochie de vară înflorată pe deasupra. Fuma Virginia Slims și ducea în mână un bax de suc Tab. Dacă te uitai cu atenție, îți dădeai seama că plânsese.

Alături, puseseră o fotografie cu tatăl ei pe la 65 de ani. Înalt, brunet, de o frumusețe convențională, într-un sort de înot, o cămașă havaiană și sandale, stând în față la Trancas Market, fumând Marlboro și ținând în mână o pungă de cumpărături. Deasupra fotografiilor era titlul AȘCHIA NU SARE DEPARTE DE TRUNCHIUL RIVA.

Ziariștii o prezentaseră pe Nina pe copertă drept soția abandonată a unui bărbat celebru, iar în interior drept fiica unui bărbat celebru.

În cele din urmă, a deschis ochii și s-a uitat în tavan. A coborât din pat; nu purta nimic în afară de lenjerie intimă. A coborât treptele de beton până în bucătăria cu gresie pe podea, a deschis ușile glisante de sticlă ce dădeau spre curtea din spate și a ieșit pe terasă.

A tras în piept aerul sărat.

Încă nu era cald în dimineața ceea; briza care pândeste orașele de pe litoral se îndepărta în larg. Nina a simțit vântul pe umeri în timp ce pășea pe iarba tunsă perfect,

cu marginile țepene ale firelor între degete. A mers până a ajuns la margine.

A privit spre orizont. Oceanul era albastru precum cerneala. Soarele se ridicase pe cer cu o oră sau două în urmă. Pescărușii țipau strident, plonjând și ridicându-se deasupra oceanului.

Nina a văzut că valurile erau bune; o umflătură vizibilă înainta spre Little Dume. A urmărit valurile venind, privindu-le cum dispăreau fără să fie cineva călare pe ele. I se părea o tragedie. Valurile se spărgeau singure, fără să le revendice nimeni.

Ea avea să facă asta.

Avea să lase oceanul să o vindece, așa cum făcuse mereu.

Poate că se afla într-o casă pe care nu ar fi ales-o niciodată. Poate că fusese părăsită de un bărbat cu care nici nu-și mai amintea de ce se măritase. Însă Pacificul era oceanul ei. Malibu era căminul ei.

Ceea ce Brandon nu pricepuse niciodată era că încununarea vieții în Malibu nu era să trăiești în lux, ci natura în stare pură.

Malibu din tinerețea Ninei fusese mai degrabă rural decât urban, cu dealuri domoale, pline cu poteci și cocioabe ponosite.

Ceea ce iubea Nina la orașul ei natal era felul în care furnicile își croiau drum pe suprafețele din bucătărie sau cum pelicanii se ușurau pe marginea terasei. Erau mormane de balegă de cal pe marginile drumurilor desfundate, lăsate de vecinii care se duceau la piață călare.

Nina trăise pe bucățica aceea de coastă toată viața și înțelegea că nu putea face mare lucru să-i împiedice schimbarea. O văzuse crescând de la fermele modeste la

cartiere ale clasei mijlocii. Acum devenea ținutul vilelor imense de pe plajă. Dar cu priveliști atât de frumoase, era doar o chestiune de timp înainte să apară cei putred de bogați.

Singura surpriză adevărată a fost că Nina se măritase cu unul dintre ei. Și acum deținea o bucătică din lumea aceea, din câte se părea, fie că-i plăcea, fie că nu.

O clipă mai târziu, Nina avea să se întoarcă și să intre înapoi în casă. Să-și pună costumul de baie și să revină în acest loc, de unde să coboare pe versantul stâncii și să ia placa din magazia pe care o avea pe plajă.

Dar în clipa aceea Nina se gândea doar la petrecerea de diseară, nevoită să-i înfrunte pe toți oamenii care știau că o părăsise soțul. Nu s-a mișcat de acolo. Nu era pregătită să se întoarcă.

În schimb, Nina Riva a rămas pe marginea stâncii pe care nu și-o dorise și a privit la apa pe care ar fi vrut-o mai aproape și, pentru prima dată în viața ei tăcută, a urlat în bătaia vântului.

— STAI AICI!

Jay Riva a coborât din mașina sa CJ-8, a sărit peste poarta de un metru, a mers pe aleea de pietriș și a ciocănit la ușa surorii sale mai mari.

Niciun răspuns.

— Nina! a strigat el. Te-ai trezit?

Asemănarea dintre cei doi era uimitoare. Băiatul era la fel de zvelt și de înalt ca ea, dar mai degrabă vânjos decât mlădios. Ochiul căprui, cu gene lungi, și părul castaniu, scurt și ciufulit alcătuiau o frumusețe care dă naștere sentimentului de îndreptățire. Cu pantalonii scurți, tricoul decolorat, ochelarii de soare și șlapii, arăta ca un campion la surf, ceea ce și era.

Jay a ciocănit din nou, ceva mai tare. Tot nimic.

Era tentat să bată în ușă până când Nina se ridica din pat. Pentru că știa că, în cele din urmă, avea să vină la ușă. Totuși, acum nu era momentul să fie nesimțit cu ea. În schimb, s-a întors, și-a pus ochelarii Wayfarer la loc și a urcat înapoi în Jeep.

— Suntem doar noi doi în dimineața asta, a spus el.

— Ar trebui s-o trezim, a zis Kit. Ar vrea să prindă valurile astea.

Micuța Kit! Jay a pornit mașina și a dat să întoarcă, având grijă ca bețele să fie în siguranță în spate.

— Se uită și Nina la aceeași prognoză, a spus el. Știe de valuri. Poate să aibă grijă de ea.

Kit s-a gândit la vorbele lui și a privit pe geam. Mai exact, s-a uitat pe unde ar fi fost un geam dacă mașina ar fi avut portiere.

Kit era slăbuță și minionă, dar bine făcută, numai mușchi și piele bronzată. Avea părul lung și castaniu, decolorat cu suc de lămâie și soare, cu pistrui la rădăcina nasului și pe pomeți, cu ochi verzi și buze pline. Arăta ca versiunea în miniatură a surorii ei, fără a avea grația și dezinvoltura acesteia. Frumoasă, dar poate puțin stângace. Stângace, dar poate frumoasă.

— Mă tem că e deprimată, a spus Kit în cele din urmă. Trebuie să iasă din casă.

— Nu e *deprimată*, a răspuns Jay, ajungând în intersecția unde străzile din cartier dădeau spre PCH. Băiatul s-a uitat în stânga și apoi în dreapta, încercând să-și pregătească întoarcerea, apoi a adăugat: Doar a fost supărată, atâta tot.

Kit și-a dat ochii peste cap.

— Când eu și Ashley ne-am despărțit..., a continuat Jay.

Zburau deja spre nord pe PCH, cu poalele munților în dreapta și oceanul vast, limpede și albastru, în stânga, luptându-se cu un vânt atât de puternic, încât Jay era nevoit să strige.

— Am fost supărat, dar pe urmă mi-a trecut. Așa o să se întâmple și cu Nina curând. Așa sunt relațiile.

Jay părea să uite că, atunci când Ashley se despărțise de el, fusese atât de supărat, încât nici nu voise să accepte că se terminase timp de aproape două săptămâni. Totuși, Kit nu avea de gând să-i amintească de asta și să riște să-i dezgroape și el viața ei amoroasă. La 20 de ani, Kit încă nu sărutase pe nimeni. Și era un lucru pe care fata îl simțea în fiecare zi, în fiecare clipă, uneori mai acut decât

în alte momente. Fratele ei îi vorbea deseori de parcă era un copil când venea vorba de dragoste și, atunci când Jay se purta așa, ea se trezea roșind – de rușine și de furie în egală măsură.

Mașina se apropia de un semafor, așa că Jay a încetinit.

— Spun doar că probabil are nevoie să intre în apă acum, a spus Kit.

— Nina o să fie bine! i-a răspuns el.

Cum nu mai era nimeni în intersecție, Jay a apăsat pe accelerație și a mers mai departe, deși culoarea semaforului încă nu se schimbase.

— Oricum, nu mi-a plăcut niciodată de Brandon, a comentat Kit.

— Ba da, ți-a plăcut! a spus Jay, privind-o cu coada ochiului.

Avea dreptate. Îi plăcuse de el! Îi plăcuse foarte mult de el! Toți îl plăcuseră.

Vântul mugea în timp ce mașina prindea viteză, și niciunul nu a vorbit când Jay a făcut o întoarcere bruscă și a parcat pe marginea drumului, la County Line, o întindere de nisip aflată la nord de Malibu, unde surferii intrau în apă tot anul.

Acum, cu vântul dintre sud-vest, aveau să fie valuri destul de goale pentru a te cățăra pe ele. Și poate și să te dai puțin mare, dacă aveai chef.

Jay ocupase locul întâi și, respectiv, al treilea la două campionate de surfing în Statele Unite. Apăruse pe trei coperte ale publicației *Surfer's Monthly* în tot atâția ani. Fusese sponsorizat de O'Neill. Primise o ofertă de la RogueSticks pentru o linie de plăci de surf marca Riva. Era favoritul în prima cursă Triple Crown care avea să aibă loc mai târziu în acel an.

Jay știa că e grozav. Dar mai știa și că atrăgea atenția oamenilor și datorită tatălui său. Câteodată, era greu să vezi linia care îi despărțea. Umbra lui Mick Riva reușea să-i eclipseze pe toți copiii săi.

— Ești gata să le arătăm țăcăniților ăloră cum se face? a întrebat Jay.

Kit a dat din cap cu un zâmbet șiret. Aroganța lui o amuza și o înfură totodată. Pentru o anumită categorie de oameni, Jay era poate cel mai interesant surfer începător de pe continent. Dar, pentru Kit, era doar fratele ei mai mare, ale cărui aere începeau să devină obositoare.

— Da, să mergem! a spus ea.

Un tip scund, cu o figură blândă și costum pe jumătate desfăcut în jurul șoldurilor, i-a zărit pe Jay și Kit când coborau din mașină. Seth Whittles. Avea părul ud, dat pe spate. Se ștergea pe față cu un prosop.

— Hei, frate, mă gândeam eu că ne vedem aici în dimineața asta! i-a spus lui Jay când acesta a ocolit Jeepul. Valurile astea sunt minunate!

— Sigur, sigur! a răspuns Jay.

Seth era cu un an mai tânăr decât Jay și fusese cu o clasă în urma lui la școală. Acum, la maturitate, Seth și Jay se învăteau în aceleași cercuri și făceau surf pe aceleași creste. Jay avea senzația că era un fel de victorie pentru Seth.

— Mare petrecere diseară! a spus Seth.

Vorbea cu o nuanță vagă de bravadă în glas, iar Kit a înțeles imediat că Seth voia să confirme că e invitat. Kit a surprins privirea lui Seth în timp ce vorbea, iar el i-a zâmbit de parcă abia acum observa că era și ea acolo.

— Bună! a salutat-o el.

— Bună!

— Da, frate, se ține petrecerea, i-a spus Jay. Acasă la Nina, la Point Dume, la fel ca anul trecut.

— Super, super! a exclamat Seth, cu un ochi la Kit.

În timp ce Seth și Jay discutau, Kit a scos plăcile din spate și le-a dat pe amândouă cu ceară. A început să le tragă spre mal. Jay a prins-o din urmă. Și-a luat placa din mâna ei.

— Presupun că vine și Seth diseară, a spus Jay.

— Așa am înțeles, a zis Kit, legându-și sfoara de gleznă.

— Se... uita la tine, a spus Jay.

Niciodată nu remarcase că cineva o măsura din priviri pe Kit. Pe Nina, sigur, tot timpul. Dar nu pe Kit.

S-a uitat din nou, cu alți ochi, la sora lui mai mică. Acum era sexy sau cum? Nici măcar nu putea să-și pună întrebarea asta.

— Mă rog! a zis Kit.

— E un tip de treabă, dar e ciudat, a spus Jay. Să se uite cineva așa la sora mea mai mică, chiar sub ochii mei.

— Am 20 de ani, Jay, i-a amintit Kit.

Jay s-a încruntat.

— Chiar și așa...

— Da, păi, aș prefera să mor decât să mă pup cu Seth Whittles, a spus Kit, ridicându-se și luându-și placa. Așa că nu-ți bate capul cu asta!

Seth era un tip arătos, s-a gândit Jay. Și era de treabă. Se îndrăgostea mereu de câte o fată, le scotea la cină și altele. Kit putea nimeri și mai prost de atât. Uneori, nu reușea să o înțeleagă.

— Ești gata? a întrebat Kit.

Jay a dat din cap.

— Să mergem!

Cei doi au intrat în valuri, așa cum făcuseră de nenumărate ori de-a lungul vieții – întinzându-se pe plăci și înotând unul lângă altul.

Erau deja mulți oameni aliniați. Dar Jay se făcea ușor remarcat când trecea peste valuri, în timp ce bărbații din apă îl vedeau cum se apropie. Șirul s-a distanțat, lăsându-i loc.

Jay și Kit s-au ridicat chiar pe creastă.